

Manolo

ÍNDIX:

La catequesi d'adults	3
Hem acabat el curs!.....	4
Si lo sé, no vengo	5
La meva militància al MIJAC.....	6
Gràcies per l'equip de militants.....	7
Alegria per la taca que ha marxat.....	8
Nadal	9
Estic desesperat, Senyor.....	10
Viu el MIJAC.....	11
Gràcies per ser-hi!.....	11
Corredors de fons.....	12
La sopa de lletres.....	13
Els infants ens evangelitzen	14
Gràcies, Senyor, pel teu amor	15
Dóna'm, Senyor, la innocència.....	16
Vull tenir un Esperit nou!.....	17
Hem copsat el procés del grup?	18
Dóna't de cor i seràs feliç	19
Déu ens espera a cada cantonada	20
Un crim execrable	21
Hem celebrat la TDI!!!.....	22
Gràcies en acabar el curs.....	23
El Casal d'estiu	24

LA CATEQUESI D'ADULTS

Gràcies, Senyor, per tots els dons
que ens has donat aquest curs.

Gràcies per haver-te fet present
entre nosaltres,
a través de nosaltres

i a través dels gestos i les paraules que hem compartit,
però, i sobretot, a través del cor que hem posat.

Jo t'he vist en l'exquisida dolçor de la Isabel,
en la callada presència del Francisco,
en les intervencions breus i valentes de la Montse,
en "el "seny" d'en Jordi,
en les ganes de seguir al peu del canó del Diego,
en l'alegria de la Mari Cruz,
en el riure i el compromís de l'Encarna,
en la sinceritat de la Nieves,
en la senzillesa de l'Elena...

I en tots aquells gestos i mostres d'amor.

Gràcies, Senyor, per estar tan present
i per seguir transmetent-nos la teva Bona Nova.

Ajuda'ns a saber donar raó de la nostra esperança
de manera corresponsable i agosarada
dins la nostra Comunitat.

Gràcies, Senyor!

HEM ACABAT EL CURS!

Ja hem acabat el curs amb els infants!
Com sempre estem cansats
i tinc la sensació que ens falta il·lusió.

Alguns xavals deixen de venir
i les activitats perden embranzida.
La calor comença a envair-lo tot,
fins i tot, els petits compromisos
que s'anaven prenent als grups.

Per als animadors també hi arriba.
Se'ns ajunta l'acabament de les ocupacions habituals
-el treball, els estudis, els nostres compromisos...-
amb el final del MIJAC,
i amb els projectes de vacances,
i amb les revisions i valoracions,
i amb la calor i el cansament.
I anem tots a mig gas
com si ens faltés benzina
o com si la vida s'hagués alentit en tots els sentits...

Però Tu, Jesús, tu no prens vacances, oi?
Tu continues amb nosaltres
i en els nostres àmbits quotidians, oi?
Perquè seria terrible que obríssim els ulls
i ens adonéssim que, per un instant,
ens has deixat sols...

Continua acompanyant-nos, Senyor,
també en els finals de curs,
perquè no podem permetre'ns el luxe
de perdre't en aquests moments de relaxació total.

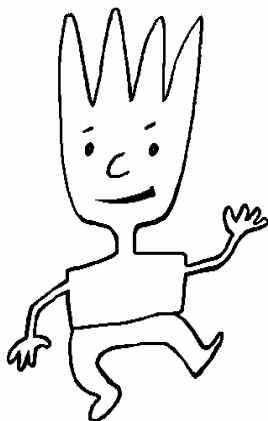

SI LO SÉ, NO VENGO

Així es diu un dels grups del MIJAC.
I el nom no és perquè sí.
Són el grup més "passota" del Centre.

En començar el curs vam dividir els mitjans.
Eren molts i calia fer dos grups.
Els més cridaners van voler estar junts
i ja l'hem ben armada!

Costa tant estar amb ells, Senyor!
Tu els coneixes a tots.
No són nouvinguts. Saben què és el MIJAC,
però vénen a embolicar-la.
No els agrada res del que fem.
comencen a cridar o a jugar pel seu compte...
vénen ja amb el seu xiclet a la boca
rient com bogos i cridant l'atenció...

I hem decidit parlar amb ells, Senyor.
Els hem reunit quan els altres feien jocs
i els hem plantejat la situació:
Venir al MIJAC no és venir a molestar als altres;
ser protagonistes no significa "anar a la meua" peti qui peti.
I els hem fet veure que la seva actitud
és negativa i ens molesta a tots
i que ells poden fer moltes coses en positiu,
perquè coneixen el MIJAC,
i perquè en tenen possibilitats...

Però... crec que no ha servit de res, Senyor!
Per què aquesta actitud?
Per què malgasten així els seus talents?
Per què els hem de tancar les portes si podrien aportar tant?

LA MEVA MILITÀNCIA AL MIJAC

De vegades em trobo una mica fora de lloc perquè la dinàmica no acaba de funcionar o perquè els xavals no s'escolten o criden massa o perquè no respecten ningú o res del que fem o perquè, fan el pallasso i passen del que se'ls hi diu... També en aquelles situacions en les que no sóc capaç de motivar prou a algun nen concret perquè se senti més participatiu en el grup o perquè sigui més protagonista.

Llavors poso en dubte el meu "saber fer".
Em qüestiono si realment estem "sembrant" llavors ja sigui de valors humans o més dubtosament la llavor del "Regne", perquè espero més "èxit" per part dels infants però no d'una forma immediata, sinó a mig termini, amb els que ja porten un, dos o més anys al MIJAC... I m'agradaria poder "convèncer" amb la meva presència, amb la meva paraula o amb el meu testimoni, però és llavors quan em sento molt pobre, molt poca cosa...

No vull quedar-me, però, Senyor, amb aquesta imatge d'un "Jeremies".
Malgrat tot el que he destacat de "negatiu" em sento molt estimat per Tu:
per l'oportunitat que em dones de poder viure el MIJAC, de poder estar amb els infants, de poder estar en moviment fent Església amb aquests petits... i crec –de veritat- que Tu et manifestes en les petites accions i gestos de cada dia.

Ja veus que jo no sempre sóc capaç de ser-ne fidel i que sóc un pobre instrument en les teves mans, però... També crec que ha estat decisió teva que hi sigui... per tant, Tu saps perquè ho fas i si el balanç acabarà sent positiu o negatiu.

GRÀCIES PER L'EQUIP DE MILITANTS

Avui hem parlat sobre la militància.
Hem fet formació a l'equip.
El dia anterior vam veure la figura de Jeremies.
Sí, Senyor, aquell pobre profeta que sempre
es queixava de la seva trista missió:
Sempre li demanaves que prediqués desgràcies!
I sempre acabava malament,
amb el poble i amb ell mateix.
La seva figura, però, ens ha servit
per revisar com portem nosaltres
la nostra militància al MIJAC.
I això és el que hem fet avui, Senyor.

I et dono gràcies pel que hem compartit:
Per la vida que hi hem posat;
per la sinceritat mostrada;
per la sensibilitat a l'hora d'analitzar causes i conseqüències;
per les ganes de continuar aprofundint en el nostre compromís
i perquè Tu has parlat a través nostre.

Gràcies, Jesús, per fer-te present a l'equip;
gràcies per la il·lusió que hi poses;
gràcies per la dedicació que en tens;
gràcies per compartir amb la resta de l'equip
i gràcies per fer-ho tan senzillament, tan calladament...

Avui et dono gràcies, Jesús,
pels militants del meu equip,
i pel seu seré compromís
que estic segur que continuarà
allà on ells facin la seva vida. Gràcies, Jesús.

ALEGRIA PER LA TACA QUE HA MARXAT

Estic molt content, Senyor!
Semblarà una tonteria,
però estic molt content
perquè aquella taca de cera
que portava als pantalons i a la sabata
s'ha anat després de netejar-la bé.

Jo pensava que costaria molt,
fins i tot estava dolgut amb mi mateix
perquè pensava que la meua dona
s'enfadaria molt: sóc tan desastre!
Però avui, passats dos dies
per fi m'he decidit a intentar-ho!
Algú ja m'havia advertit que costaria molt
que potser no se n'aniria del tot...
Ple de confiança, però, he agafat
el T-2000 i he començat a frotar...
i ple de sorpresa... la taca anava marxant!
Oh, quina alegria, Senyor!
Crec que el rostre se m'ha canviat.

Això m'ha fet pensar que la meua ànima també té taques
que des de fa temps l'ennegreixen.
El problema, però, és que no sé quin producte necessito
Per netejar-la o...
a lo millor... el que passa... és que...
potser no m'acabo de decidir a intentar-ho...

Dóna'm, Senyor, la recepta màgica
perquè pugui netejar la meua ànima.
Que pugui saltar d'alegria,
no perquè els pantalons quedin ben nets,
sinó perquè tot jo estigui net davant teu. Amen.

NADAL

M'encanta el Nadal!
L'espero amb l'alegria dels infants.
Desitjo que arribi
per celebrar que Jesús neix.
Sí, ja sé que, desgraciadament
aquestes festes s'han paganitzat molt,
-potser és la ironia subtil amb què Déu
es riu del que l'Església va fer segles abans-
però, malgrat els anuncis
i la imposició de les compres i els regals,
del consumisme i de la falsa il·lusió
de la loteria,
jo continuo creient en el Nadal...

I espero que Jesús torni a néixer en nosaltres,
en els infants,
en la gent en la que ningú pensa,
en els qui ho passen malament...

I crec en els bons desitjos
que tothom té a la boca,
i en l'esperança de l'home nou,
i en la transformació del món,
i en el compromís callat
de tants homes i dones de bon cor...
I, per això, crec en el Nadal, Senyor,
perquè crec que tu et fas present
en el cor de la humanitat
i ens crides a la conversió permanent.
Crec en el Nadal, Senyor!!!

ESTIC DESESPERAT, SENYOR

Estic desesperat, Senyor!
Més aviat, desconcertat i trist,
perquè "pateixo" una filla adolescent.
Faci el que faci mai l'encerto,
passi el que passi és dolent per a ella.

En tot el dia no sento mai
dolces paraules d'amor o de tendresa
envers mi o la seva mare,
ni un "bon dia"...
ni una "bona nit"...
Del crit i de la protesta
passa a la histèria sense interval...
Tot és tan exagerat!!!
Els horaris no existeixen per a ella
ni les obligacions...
I no parlem dels estudis
ni de les feines de casa!

A nosaltres ens veu com la caixa del banc
I només pensa en sortir
per comprar-se coses...
Tot el seu món s'ha quedat estancat
en ella mateixa,
en els seus problemes i...
en els nois!!!

Senyor, ajuda'm!
Sóc un pobre pare
amb una filla adolescent!

VIU EL MIJAC

El MIJAC és una oportunitat, aprofita-la.
El MIJAC és joia, alegra't amb ell.
El MIJAC és un somni, fes-lo realitat.
El MIJAC és un repte, enfronta'l.
El MIJAC és un deure, compleix-lo.
El MIJAC és un joc, juga-hi.
El MIJAC és petit, mima'l.
El MIJAC és un tresor, conserva'l.
El MIJAC és amor, gaudeix-lo.
El MIJAC és un misteri, desvetlla'l.
El MIJAC és compromís, arrisca't.
El MIJAC és un himne, canta'l.
El MIJAC és un combat, accepta'l.
El MIJAC és una aventura, posa-ho en marxa.
El MIJAC és una bona nova, interioritza'l.
El MIJAC és un regal de Déu, vols optar per ell?

GRÀCIES PER SER-HI!

Tots nosaltres som molt diferents.
La vida ens ha dut a cadascú per camins
ben diferents i amb molts anys de diferència,
però hi ha una cosa que ens agermana:
el MIJAC. Sí, ens hem trobat al MIJAC
com a fruit d'una decisió personal
per poder ser amics i testimonis dels infants
amb els infants i des dels infants,
a imatge de Jesús, que és el nostre mentor.
Gràcies per ser-hi i gràcies per compartir
amb nosaltres la vostra "petita"
però important llum.

CORREDORS DE FONTS

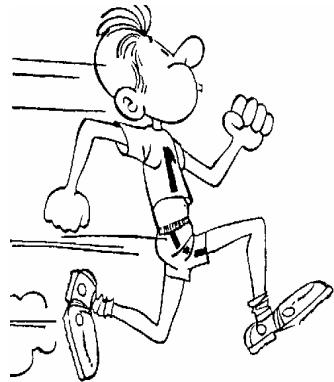
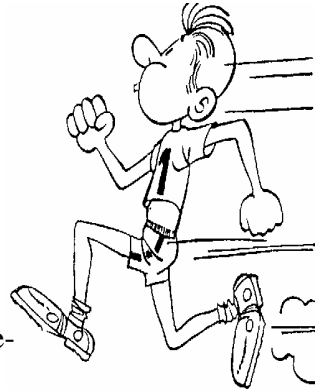
Tot el sant dia correm d'un cantó a l'altre.
Som impacients.
Esperar a la cua de l'autobús...
al mercat... als semàfors...
ens posa nerviosos.

No volem aturar-nos.
L'anar a poc a poc no està de moda.

Amb tot, les coses importants
-ser animadors del MIJAC, per exemple-
requereixen **entrenament,**
resistència i permanència.
Qualitats més pròpies d'un corredor de fons
que no pas d'un velocista.

És inevitable que una vida apressada
es converteixi en superficial.
Quan ens apresseu,
no aconseguim establir un autèntic contacte
amb els qui ens envolten.
Ser acollits pels altres
-en el nostre cas, pels infants-
com a amic
i en certa mida com a un d'ells,
ens permet de percebre clarament
molts valors humans i cristians
que per a qui no ho ha viscut,
passen totalment desapercebuts.

És per això, Senyor,
que et dono gràcies pel MIJAC!

LA SOPA DE LLETRES

Estava fent una sopa de lletres.
Al començament tot era confusió
moltes lletres i cap sentit.
Ràpidament, però, vaig trobar una paraula,
Quina alegria!
Després van anar apareixent les altres.
Les últimes, però, no apareixien:
On s'amagaven aquelles paraules?
Nervis, impaciència...
I al final va aparèixer l'última!
Per fi, ja era hora!
Ara sí que estic content.
Ara amb totes les paraules encerclades
la sopa de lletres mostra el sentit que s'amagava
en aquell caos inicial.

P	A	P	A	N	O	E	L	R	P
T	B	A	I	G	K	L	M	Ñ	O
R	E	Y	E	S	T	N	S	E	F
C	T	D	C	H	B	U	R	J	M
A	O	R	F	G	P	O	Q	U	E
M	E	B	E	L	E	N	S	Ñ	L
E	P	U	S	G	P	Q	R	I	O
L	I	C	W	B	A	O	Z	L	E
L	N	K	R	X	O	L	Y	M	H
O	O	F	I	N	A	Ñ	O	J	C

I he pensat que la nostra vida
és com una sopa de lletres:
Al començament tot sembla confús,
No entens que la vida pugui tenir un sentit,
no saps cap a on mirar.
Però després, vas trobant petits signes
que donen un sentit concret a allò que vius:
família, amics, il·lusions...
I et poses content!
Però no acabes de trobar el sentit profund de tot plegat,
arriba la desil·lusió i la desesperança...
Només llavors, si persisteixes,
trobes el sentit darrer de la teva vida...
I fas una mirada enrere
i tot comença a tenir sentit... I t'omples d'alegria...
I dónes gràcies a Déu pel do rebut.
Gràcies, Senyor, per la meva vida!

ELS INFANTS ENS EVANGELITZEN

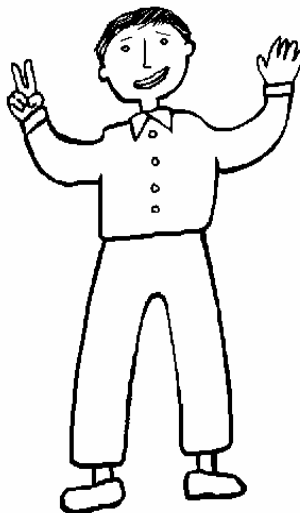
Hem de saber aprofitar totes les possibilitats evangelitzadores que ens ofereix el MIJAC

Gràcies, Senyor,
perquè ens fas veure
que el MIJAC és important,
que els infants són importants,
perquè ens parlen de Tu,
i això ens obliga
a restar atents
a tot el que fan,
a tot el que diuen,
i a tot el que no fan
ni diuen ni expressen,
però que porten dins el cor,
i perquè això ens és un al·licient
per saber estar amb ells
i formar-nos,
i tenir noves il·lusions,
i noves forces
per ser autèntics
i per no deixar de ser infants.

Gràcies, Senyor,
per haver-nos ensenyat
que tot el que fem a un d'aquests petits
a Tu, t'ho fem.

I gràcies, Senyor, també
perquè això ens obliga
a preparar-nos en equip,
i a compartir amb els altres animadors
la nostra tasca,
les nostres inquietuds
i la nostra fe.

Gràcies, Senyor Jesús!

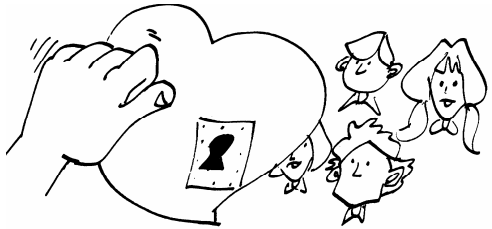

GRÀCIES, SENYOR, PEL TEU AMOR

Gràcies, Senyor, per estimar-me!
Gràcies per fer-me
un instrument del teu amor.
Fes que sàpiga acollir els infants,
ajuda'm a estimar-los més,
dóna'm coratge en el meu testimoni,
empenta per acompanyar-los,
il·lusió per jugar amb ells,
esperança en el que ells fan,
força per transformar el que ells proposen.

Fes que sàpiga distanciar-me a temps,
contemplar la meva acció,
unificar la meva vida,
ser autèntic en la meva opció.

Em poso, Senyor, en les teves mans.
Sé en qui he confiat!
Espero el teu gran do
que em faci més atent,
més entregat,
més tendre,
més contemplatiu.

Fes que sàpiga compartir amb tots
el teu amor vers els infants
i que el meu testimoni
no desdigni de la meva convicció.
A les teves mans, Senyor, vull reposar.
Gràcies, Senyor, per estimar-nos tant!

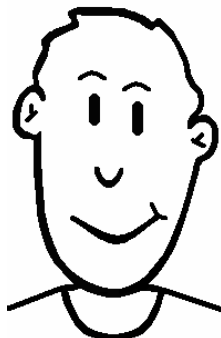
DÓNA'M, SENYOR, LA INNOCÈNCIA

Dóna'm, Senyor,
la innocència necessària
per estar bé a tot arreu;
per gaudir amb el que faig;
per conuiuïre alegrement amb els companys;
per aportar idees senzilles
i per gaudir dels jocs,
de la companyia
i de les activitats que faig.

Què sàpiga transmetre als altres
el teu amor,
la teva entrega total,
la teva joia.
I que ho faci amb il·lusió
i ganes
i amb coratge,
perquè no hi ha res de més trist
que veure un cristià murri,
desesperançat
i abatut.

Dóna'm, Senyor,
el cor d'un infant,
per tornar a riure amb ganes
sense haver de pensar
en els comentaris
de la gent "assenyada".

Dóna'm, Senyor,
una santa innocència!

VULL TENIR UN ESPERIT NOU!

Vull tenir un Esperit nou
que m'ajudi a anar contracorrent,
que em doni allò
que ningú em pugui prendre.

Un Esperit d'amor,
un Esperit de llibertat,
un Esperit de compromís,
un Esperit de solidaritat,
un Esperit d'alegria,
un Esperit de pau,
un Esperit de diàleg,
un Esperit de justícia,
un Esperit de gratuïtat,
un Esperit de germanor.

Un Esperit capaç de transformar
el meu cor de pedra
en un cor de carn.

Un Esperit capaç de transformar
la meva preocupació pels altres
en una entrega radical.

Un Esperit capaç de donar
sense mesura ni miraments
i amb una gran pau!

Dóna'm el teu Esperit, Senyor!

HEM COPSAT EL PROCÉS DEL GRUP?

Dintre del pa de formació
hem parlat, avui,
del procés que fan els nostres grups
cap a la militància.

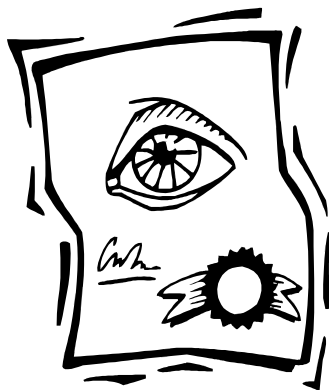
Ens adonem que moltes vegades
trobem dificultats per copsar-ho,
perquè el grup no és sempre el mateix,
perquè ens costa adonar-nos dels petits canvis,
perquè sembla que estan estancats,
perquè estan en una edat molt complexa...

La veritat, Senyor, és que ens costa
saber llegir amb els ulls de la fe,
amb els teus ulls.

Ens costa tant veure més enllà de les aparences!
... de la situació concreta!
... dels crits i de les burles!
... del que diuen i del que fan!
... del que està programat!
... del que esperem d'ells!

Dóna'ns, Senyor, els teus ulls,
perquè siguem capaços de veure els cors,
d'estimar sense esperar res a canvi,
d'escoltar fins que ens quedem muts,
de deixar-nos sorprendre amb cada gest.

Ajuda'ns, Senyor, a adonar-nos
que els infants no són mai un problema.
El problema, en tot cas, són els nostres ulls cecs.

DÓNA 'T DE COR I SERÀS FELIÇ

Molt sovint em pregunto
com puc ser feliç
d'una manera autèntica
sense abandonar-me
a la desídia o a la innocència
del que no vol assabentar-se
del que passa en el nostre món.
I crec que he sentit la teva veu
dient-me més o menys aquestes paraules:

*Abandona't a les mans de Déu,
confia en els altres
i en el teu destí
i seràs feliç.*

Això m'ha portat a pensar
que tots i cadascú tenim una missió;
per això hem nascut
i per això venim al món,
però cal que en siguem conscients
per tal de no malgastar
els dons que hem rebut de Déu.

Pot ser aquesta és la millor manera
per ser fidels a la nostra missió:
"Sigues responsable amb tot el que fas
i si actues de cor
descobreixes que Déu està amb tu,
i que una veritable felicitat
t'omple el cor

Senyor, ajuda'm a donar-me de cor
en tot el que faig. Gràcies, de tot cor!

DÉU ENS ESPERA A CADA CANTONADA

Déu ens espera a cada cantonada:
En el somriure d'un infant,
en el rostre cansat d'aquell l'ancià,
en el jove ensimismat que se'ns creua
o en la dona que passeja al seu fill.

En la baralla del carrer,
en el conductor impacient,
en el que estafa a la gent
o en el que passa de tot.

En la persona que està malalta,
en el que s'ha quedat a l'atur,
en el que acaba de separar-se
o en el que ja no creu en res.

Déu hi és en tots ells,
tots i cadascú som el rostre de Déu.

¿Com puc, Senyor, conèixer-te
si ets tan immens?

Només puc dir-te,
de tot cor i plenament convençut,
que un pobre servent vostre sóc
i no aspiro a res més
que a conèixer-te
i a estimar-te...
humilment.

Concedeix-me aquesta gràcia
si així et plau. Així sigui.

UN CRIM EXECRABLE

En poc més d'una setmana
hem sentit dues notícies igual de salvatges.
Uns crims portats a terme pels companys
sentimentals de les víctimes.
Hom parla de violència de gènere
com si es tractés d'una lluita
entre els homes i les dones,
quan del que es tracta és dels actes

vils, assassins i covards
d'uns individus sense humanitat...
I no s'han limitat
-en els dos casos esmentats-
a matar a la parella, no;
s'han pres la "molèstia" de trossejar el cos
per dificultar la identificació de la víctima!

Com pot una persona, Senyor,
fer una cosa semblant?
Pot tenir algú amb una mica d'humanitat
"recrear-se" en un crim tan salvatge?
Què queda de l'amor entre les persones
i d'aquelles belles paraules del Gènesi:
*"El seu nom serà "dona",
perquè ha estat presa de l'home.
Per això l'home deixa el pare i la mare
per unir-se a la seva dona,
i des d'aquest moment formen una sola carn"*?
Senyor, no vull pertànyer a una societat
que origina uns crims tan execrables!
Canvia el nostre cor de pedra
per un cor de carn, prompte a estimar...
I fes-lo ja, abans que sigui massa tard!!!

HEM CELEBRAT LA TDI!!!

Ens apropem al final del curs
i com cada any al MIJAC,
hem celebrat la Trobada diocesana d'infants.

Aquesta Trobada és un moment especial
i ho és per molts motius:

- ✓ Perquè ens trobem tots els grups d'infants de la Diòcesi.
- ✓ Perquè compartim el treball de la Campanya.
- ✓ Perquè compartim la vida dels centres.
- ✓ Perquè fem experiència de Moviment.
- ✓ Perquè són els infants els qui la preparen.
- ✓ Perquè coneixem gent nova i saludem els amics.
- ✓ Perquè aprenem dinàmiques noves.
- ✓ Perquè Jesús hi és present.
- ✓ Perquè... ens ho passem bé!

I per tot això, et dono gràcies avui, Senyor,
perquè sense Tu,
res d'això seria possible,
ni ens trobaríem aquí tots junts
ni celebrariem cap acció transformadora
ni podríem dir que som un moviment evangelitzador.

Gràcies per tot el que ens has donat
i tot el que hem celebrat, avui, a la TDI.
Ajuda'ns a retrobar-nos en anys successius
i que acabem amb la bona impressió d'enguany.

Gràcies, Senyor, per haver-nos
Acompanyat en la celebració de la TDI.

GRÀCIES EN ACABAR EL CURS

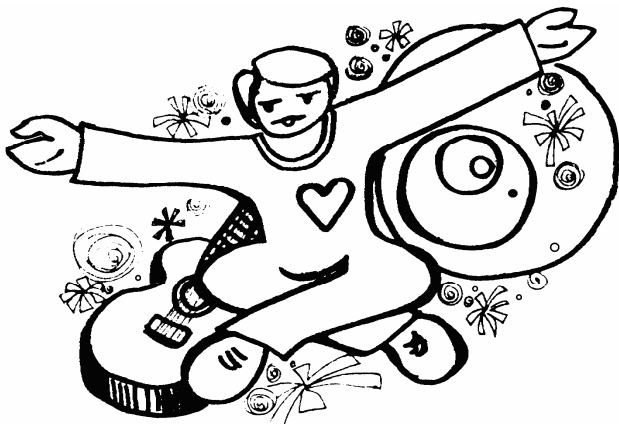
Senyor, et dono gràcies
per tot el que hem descobert aquest curs,
i per la gent nova que hem conegut.

Gràcies per haver-nos donat l'oportunitat
d'acollir-te en i a través dels infants.

Gràcies per mostrar-nos nous reptes
en la nostra tasca educativa.

Et demano que augmentis la meua capacitat
d'acollir als altres,
de ser més espontani,
de tractar-los amb amabilitat i estima.

Ajuda'ns a restar sempre oberts
perquè tothom vegi en el MIJAC
el rostre viu de Déu. Amen.

EL CASAL D'ESTIU

Hem acabat el Casal d'estiu, Senyor,
ha estat un repte difícil i interessant
per la realitat de l'equip amb què comptàvem:
Tres nous animadors i pocs militants.

Ens ha resultat una mica cansat,
però molt estimulant,
perquè hem hagut de posar tot de la nostra part
i viure-ho sense angoixes i amb alegria.

Amb una mica de pena, hem hagut de confirmar
que els animadors nous estan encara molt verds
i que cal un acompanyament acurat
i molta paciència perquè facin el seu procés
-si és que encara el volen fer-.

El més maco, però, han estat els infants:

- Han participat en la dinàmica (que ells havien preparat).
- Els han agradat els tallers i els han fet amb ganes.
- En els jocs han participat sense massa problemes.
- L'actitud ha estat força calmada i positiva.
- Els grans no han anat massa a la seva.
- Els petits s'ho han passat d'allò més bé.
- L'acampada no ha estat gaire estressant...

L'únic problema han estat unes poques noies
del grup de mitjans i la gent que han arrossegat
i que s'han dedicat a cridar, molestar i dir paraulotes.

I em pregunto, per què ho fan, Senyor?
Què els mou a voler desbaratar el bon ambient viscut?

De totes maneres avui, Senyor, et vull donar gràcies:
Gràcies pels bons moments viscuts en aquest Casal
i pels records de totes les "èpoques històriques" visitades:
més de 3.000.000 d'anys amb un esperit cordial i encoratjador.

